

ganske vist at være noget rigtigt i den af det ærede Medlem udtalte Tanke om nogen Udsættelse, idet der under hele denne Debat er fremkommet mange Vidnesbyrd om, at medens Kommissionen vel tilstrækkeligt har gennearbejdet og gransket denne Sag, har det samme paa ingen Maade været muligt for Rigsdagens Medlemmer i den mellemliggende Tid. Atter og atter hører vi Vidnesbyrd om, at Medlemmer af Rigsdagen ikke har kunnet klare sig Stillingen til det ene og det andet Spørgsmaal, og at de ikke har haft Grundlag og ikke Tid nok til at gennemgaa, alt, hvad der foreligger fra Kommissionen; og gælder dette for Rigsdagens Medlemmer, gælder det jo i meget, meget højere Grad for den almindelige Befolkning. Da der ikke findes nogen økonomisk Interesse i en øjeblikkelig Løsning, eftersom der overhovedet intet vil blive sparet økonomisk for Danmark derved — det er vel en Kendsgerning, der nu staar fast for alle Medlemmer —, er det klart, at der er noget tiltalende i den Tanke, som er fremsat af den ærede Ordfører for Erhvervspartiet. Denne gik imidlertid over til at angive, hvorledes han tænkte sig dansk Militærvæsen, men jeg er ikke helt klar over, hvorledes det ærede Medlem nærmere antog, at Udformningen deraf burde være. Jeg vil dog sige, at hele denne Forestilling om, at man skulde kunne skabe en Art militær Ungdomsskole og til den knytte det danske Militærvæsen, er vi for vort Vedkommende afgjorte Modstandere af. Den er kommet frem ogsaa fra ærede Medlemmer af Partiet Venstre, der har skudt dette helt i Forgrunden paa Bekostning af Forslagets hele Indhold og ligesom skudt Venstres Forslag i Baggrunden for at nærme sig det konservative Forslag om Landstormen. Vi fra vor Side anser en Udvikling i dette Spor for lidet heldig. Vi ønsker en Ungdomsskole i Danmark, en stærkt udviklet Ungdomsskole, men paa rent pædagogisk Grundlag, uden Forbindelse med det danske Militærvæsen. Naar vi frygter Forbindelsen mellem Ungdomsskolen og Militærvæsenet, beror det paa, at en Skoles Opdragelsesprincipper efter vor Mening maa være ret forskellige fra, for ikke at sige helt modsat det Disciplinærsystem, der anvendes indenfor den danske Hær, og som vi ikke regner med Muligheden af indenfor en blot nogenlunde overskuelig Fremtid at kunne fjerne fra de Opdragelsesmetoder, der vil blive anvendt, hvis man skal forsøge paa at skabe et Militærvæsen af en vis Værdi og Styrke her i Landet.

Fra de Udtalelser, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Boa, vil jeg vende mig til de Ord, der blev udtalt af det ærede Medlem Hr. Lebeck. Det ærede Medlem sagde om selve Krigsbegivenhederne nogle rolige og aabenbart meget gennemtænkte og overvejede Ord. Det forekommer mig, at det ærede Medlem med disse Ord fuldt og helt brød Staven over hele den Maade, hvorpaa det Parti, det ærede Medlem tilhører, har ført sine Forhandlinger i denne Sag her i Tinget, brød Staven over hele den Agitation, hvoraf dette Parti til daglig ernærer sig overalt, hvor det færdes i Danmark. Det glæder mig naturligvis, at det ærede Medlem har udtalt sig saaledes. Det vilde glæde mig endnu mere, om det ærede Medlems Partifæller drog Lære deraf og i Fremtiden udtalte sig paa en Maade, der svarede mere til den Vurdering, det ærede Medlem har fremsat, end til den Maade, de Herrer i øvrigt plejer at optræde paa. Jeg kan tilføje, at jeg havde gennem de Udtalelser, den højtærede Udenrigsminister fremsatte forleden Dag, og som egentlig mandede ud i, at han ingenting vilde sige, det Indtryk, at hans Opfattelse af disse Begivenheder svarede til den, som det ærede Medlem Hr. Lebeck har fremsat, og at kun Hensynet til hans Kolleger og Partifæller forhindrede ham i at give de samme Tanker Udtryk her i Salen. Men den Advarsel, der saaledes er kommet til de Herrer, har intet frugtet. Den Tale, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen holdt i Dag, var netop en Gentagelse af hele den Art af Agitation, der foregaar i det ærede Medlems Blad og i hele den Presse, for hvilken dette giver Tonen an. Det ærede Medlem vendte sig da ogsaa her til den samme Paastand, han har fremsat tidligere, nemlig den, at vor Erklæring om, at Danmark under ingen Omstændigheder vilde slutte sig til Tysklands Modstandere, var en Erklæring, der, da den ikke samtidig blev givet overfor England, havde en vis mindre neutral Karakter. Det ærede Medlem Hr. Pürschel har som en trofast Vaabendrager for det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen stillet sig ved hans Side og fortsat i samme Spor her i Aften. Jeg har tidligere der overfor paapeget, at denne Udtalelse var naturlig, da vi blev spurgt fra tysk Side. Den var overflødig overfor enhver, der ikke spurgte os, og det var i Forvejen givet og erklæret atter og atter af de Mænd, der stod indenfor den danske Regering, at det var netop Grundnerven i vor Opfattelse af Danmarks politiske Stilling. Vi vilde ikke ved nogen Art af Begivenheder lade